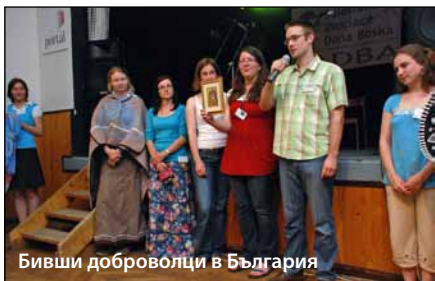

Да носим в себе си вярата в доброто

На бюрото ми в Българския клуб в Острава лежеше голям плик с непознато за мен съдържание. В първия момент си помислих, че пак някой иска нещо или че са ми изпратили безсмислени реклами. Но какво беше учудването ми, когато прочетох приложеното мило писмо и прекрасно илюстрираните и съдържателни публикации...

Бивши доброволци в България

Откровено казано, не знаех почти нищо за салезианите и тяхната мисионерска дейност в цял свят. От милото писмо на Яна Швецова, главен координатор на Салезианската асоциация в Чехия, разбрах, че тя ме кани да присъствам на тяхната републиканска среща в Острава, в Салезианския център „Дон Боско“. Научих, че чешките салезиани от 1994 г. помагат и в България. Установяват се в града на розите Казанлък, където основават център „Оазис“. В него се събират млади хора от различни народности и религии. През 2005 г. салезианите изпращат в Стара Загора млади чехи, запалени доброволци, които помагат на ромите в процеса на тяхната интеграция – подпомагат тяхното възпитание и образование и се стремят да ги направят част от европейската общност.

На републиканската среща на салезианите през юни се срещнах с много въодушевени млади хора, готови да помагат в тежки условия без да очакват материални облаги. В приятната компания на д-р Йозеф Копецки видях кадри от филми за млади доброволци, работещи в Австралия, Конго, Индия, Мексико и България. Всички те говориха с ентузиазъм и смирение за нелеката си работа. Атмосферата беше задушевна, мила и непринудена. В залата звучаха песни и танци от цял свят, в културните кътове, посветени на България, Индия, Конго и Мексико, посетителите имаха възможност да се запознаят с тради-

циите на различни народи, където салезианите имат мисии, както и да опитат различни кулинарни специалитети.

Българският щанд беше грижливо подреден от Якуб Ржехачек, студент по социология от Оломоуцкия университет. Той е работил като доброволец в Казанлък с ромското малцинство, което според него в България живее при много тежки условия, отколкото в Чехия. Интересуваше ме дали е необходимо младите чешки доброволци да са силно вярващи. Якуб сподели, че салезианският доброволец би трябвало да вярва в Бога, за да може да предава вярата на тези, на които служи, но толерантно добави, че доброто може да бъде предавано и без необходимата религиозна

основа, стига човек да носи вярата в доброто дълбоко в себе си. Доброволка в Мексико е била и Яна Георгиева, която е внучка на нашия дългогодишен член в Българския културен клуб в Острава Георги Георгиев. На тазгодишната среща, преминала под мотото „Аксанти“ (благодарим!), Салезианската организация в Чехия представи на широката общественост своите млади доброволци и им благодари за безвъзмездната помощ, която оказват на нуждаещите се. Днес, във все по-материализиращия се свят, в който се шири безразличие, неморалност и агресия, салезианското дело безспорно заслужава нашето внимание.

Сирма Зидаро-Коунова

Сирма Зидаро с доброволците

51 966 КРОНИ ЗА РОМСКИТЕ ДЕЦА В СТАРА ЗАГОРА

На 13 април 2010 в Прага-Кобилиси се проведе публичен търг, организиран от салезианската организация „Дон Боско“ в сътрудничество с кметствата на Прага 8 и Прага-Долни Хабри. Сред гостите на петото издание на детския конкурс за изобразително изкуство „Това е глина“ присъстваха и известни личности като политика Карел Шварценберг и кметът Яромир Щетина. На тържеството беше и пълномощен министър Марин Йовчевски от посолството на Република България в Чешката република. След награждаването на участниците протече търг. Събраната сума от разпродажбата в размер на 51 966 чешки крони бе изпратена за работата на центъра на салезианите в Стара Загора и по-конкретно за закупуване на учебници, музикални инструменти, както и материали и пособия за изобразително изкуство.